



دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA



Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@gadian.in

ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ, ਅਹਾਦੀਸਿ ਨਬਵੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੇ ਇਰਸ਼ਾਦਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਲੀਗ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਨਸੀਹਤਾਂ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 12 ਦਿਸੰਬਰ 2025 ਈ:, ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ الْمَلِكُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਸੂਰਤ ਨਹਲ ਦੀ ਆਯਤ 126 ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਅਨੁਵਾਦ ਇਸਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ **ਹਿਕਮਤ** ਦੇ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਦਾਵਾਤ ਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਬਹਿਸ ਕਰ ਜਿਹੜੀ ਬਿਹਤਰੀਨ ਹੋਵੇ। ਯਕੀਨਨ ਤੇਰਾ ਰੱਬ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ **ਭਟਕ** ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿਦਾਇਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਲਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਅਹਸਨ ਰੰਗ ਵਿੱਚ **ਤਬਲੀਗ਼** ਕਰਨ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ **ਕਾਮਯਾਬ** ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਇਸ ਅਸੂਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਮੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ਼ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਬਲੀਗ਼ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਤਬਲੀਗ਼ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਆਦਾਬ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੀ ਤਬਲੀਗ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਹ ਅਹਸਨ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਤਬਲੀਗ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬੜੀ ਅਹਿਮ ਹਿਦਾਇਤ ਫ਼ਰਮਾਈ। ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰਗਿਜ਼ **ਮੁਨਾਸਿਬ** ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਇਸਲਾਮੀ ਤਾਲੀਮ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਕਿਫ਼ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਲਾ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇ-ਖ਼ਬਰ ਅਤੇ ਹਾਲੀਆ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਨੁਕਤਾ ਚੀਨੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੁਰੂਲ ਕੁੱਦੁਸ ਕੋਲੋਂ ਤਾਲੀਮ ਪਾਉਣ ਵਾਲ਼ੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਹੋ ਕੇ ਜਾਵਣ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੁਬੱਲਿਗ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨਾਲ਼ ਵੀ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਤਅੱਲੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇ।

ਤਬਲੀਗ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਉਹ ਵਾਹਿਦ **ਮਜ਼ਹਬ** ਹੈ ਅਤੇ ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਉਹ ਵਾਹਿਦ **ਨਬੀ** ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ

ਉਹ ਪੈਗਾਮ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲਈ **ਬਸ਼ੀਰ** ਅਤੇ **ਨਜ਼ੀਰ** ਬਣਾ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਵੀ ਤਬਲੀਗ਼ ਦੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਕ਼ਲਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗੱਲ ਕਰਿਆ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ **ਮਜ਼ਲੂਮ** ਦੀ ਬਦ-ਦੁਆ ਤੋਂ ਬਚੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਬਲੀਗ਼ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ **ਅਖ਼ਲਾਕ** ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਿਆਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੀ ਬਦ-ਦੁਆ ਲੈਣ ਵਾਲ਼ੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ **ਹਿਕਮਤ** ਅਤੇ ਚੰਗੀ **ਨਸੀਹਤ** ਦੇ ਨਾਲ਼ ਦੂਰ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਤਬਲੀਗ਼ ਅਖ਼ਲਾਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਵੀ ਸਖ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਤੋਂ ਜਮਾਅਤ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂ ਇਹ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਕੁੱਝ **ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ** ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ਼ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਖ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਲ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਹਿ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਵੀ ਤਫ਼ਸੀਰਿ ਕਬੀਰ ਵਿੱਚ **أُذْ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ** ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਬੜੀ ਹਸਰਤ ਨਾਲ਼ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੁਰ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਅਤ ਅਤੇ ਇਸਾਈਅਤ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ। ਸਾਡਾ ਹਥਿਆਰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਕੁਰਆਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ਼ **ਜਿਹਾਦ** ਲਈ ਨਿਕਲ ਖੜਾ ਹੋ। ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਿ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹੀ ਤਲਵਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਨਿਕਲ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅੱਜ ਇਹ ਜਮਾਅਤ ਅਹਮਦਿੱਯਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਦੀਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ **ਖ਼ੁਸ਼ਕ** ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਜ਼ਬਾਤ ਉਭਾਰਨ ਵਾਲ਼ੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹਿਕਮਤ ਦੇ ਨਾਲ਼ **مَوْعِظَةُ الْحَسَنَةِ** ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ।

ਫਿਰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਲੀਗ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਪਰ ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਨਾ ਮੰਨਣ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢ ਕੇ **ਮਾਯੂਸ** ਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤਬਲੀਗ਼ ਕਰਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਤਬਲੀਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਜੰਗ ਹੋਵੇ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਤਆਲਾ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਹਿਦਾਇਤ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਭਾਵ ਤਬਲੀਗ਼ ਵਿੱਚ **ਰੁੱਝੇ** ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਤਬਲੀਗ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਅਸਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਖ਼ੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਖ਼ੂਬ ਯਾਦ ਕਰ ਲਓ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਗੁਫ਼ਤਗੂ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਤਾਕਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਰ ਪਜ਼ੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਮਿਨ ਨੂੰ **ਦੋ ਰੰਗੀ** (ਮੁਨਾਫ਼ਿਕਤ) ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਦ ਹੀ ਤਬਲੀਗ਼ ਵਿੱਚ ਬਰਕਤ ਪਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਰਾਏ ਵਿੱਚ

ਅਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੂੰ **ਦੁਸ਼ਮਣ** ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪੈਰਾਏ ਵਿੱਚ **ਦੋਸਤ** ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਸ **وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ** ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਦਰਾਮਦ ਰੱਖੋ। ਇਸੇ ਤਰਜ਼ਿ ਕਲਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਿਕਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਗੱਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੋਚ ਕੇ, ਥੋੜੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੇ। ਬਸ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੁਟਕੁਲਾ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਧਾ ਕੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਦੀ ਸਬੱਬ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਹੀ। ਭਾਵ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪੈਗਾਮਿ ਹੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਨਾ। ਪਰ ਅੱਜ ਕੱਲ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਦੁਨਿਆਵੀ ਫ਼ਿਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਅਮਲੀ ਨਮੂਨੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ **ਤਵੱਜੋ** ਵੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ **ਤਾਲੇ** ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ **ਚਾਬੀ** ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਤਰਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁਰਾ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਨਾ ਮਨਾਵੇ ਬਲਕਿ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਨਾ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਮਾਅਤ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਫ਼ਰਮਾਈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਨਮਾਜ਼**, **ਰੋਜ਼ਾ**, **ਹੱਜ** ਅਤੇ **ਜ਼ਕਾਤ** ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹਰ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਜਿਹਾਦ** ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਮਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹਰ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਜਿਹਾਦ ਤੁਹਾਡਾ **ਕ਼ਲਮ** ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ **ਜਿਹਾਦ** ਹੈ। ਬਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ਼ਲਮ ਨਾਲ ਜਿਹਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਮਹਦੀ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਇਨਕਾਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਅਸਲ **ਮਕਸਦ** ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਗ਼ਾਲਿਬ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਬੀ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਬਣ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਤਾਦਾਦ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਤਲੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਹਾਦ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਤਦ ਹੀ ਸਾਡਾ ਜਿਹਾਦ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ **ਮੁਰੱਬੀਆਂ** ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਬੀਅਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਜਮਾਅਤ ਦੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਤਰਬੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਨਾਲ **ਤਅੱਲੁਕ਼** ਵਿੱਚ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਕਰਨਗੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਮ ਵੀ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਿਹਾਦ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਵੀ ਕਰਨ। ਜਦ ਇਹ ਕਰਨਗੇ ਤਦ ਹੀ ਆਪਣਾ ਐਹਦ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ।

ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਹਿ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਮੁਰੱਬੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਸ ਦੀ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ, ਕ਼ਜਾਮਿ ਤਹੱਜੁਦ, ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦਾ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਮੁਤਾਲਿਆ (ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ), ਜ਼ਿਕਰਿ ਇਲਾਹੀ ਅਤੇ ਮੁਤਾਲਿਆ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਤਅੱਲੁਕ਼ ਬਿਹਤਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਦੀ ਦੀ ਜੁਰਅਤ ਤੋਂ ਤਰਦੀਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਸਤਕ਼ਿਲ ਮਿਜ਼ਾਜੀ (ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ) ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਮੁਰੱਬਿਯਾਨ ਆਪ ਅਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਜਮਾਅਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਰੂਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਗ਼ੌਰੋ ਫ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨਾਲ ਤਅੱਲੁਕ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜ਼ੀਮ

ਇਨਕ਼ਿਲਾਬ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ਼ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਦਾਇਯਾਨੀ ਇਲੱਲਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਤੌਫ਼ੀਕ਼ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਇਲਮ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨਾਲ਼ ਤਅੱਲੁਕ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਅਹਮਦਿੱਯਤ ਦੇ ਪੈਗ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲ਼ੇ ਹੋਣ।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنُسْتَعِيْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنُؤْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّاَتِ اَعْمَالِنَا مَنْ
يَّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُّضِلِلْهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ ﴿٢﴾
عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَاءِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ اذْكُرُوا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَاذْعُوْا يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ ﴿٣﴾